

ELIOTŲ Dinastija

ANTRA KNYGA

Knygute.lt

ELIOTŲ DINASTIJA

ANTRA KNYGA

Anna DePalo
ŽAVIOJI SAMER

Susan Crosby
UGNINGOJI SKARLET

Charlene Sands
SAUGOKITĖS PAVELDĖTOJOS

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

Versta iš: Anna DePalo, Cause for Scandal, 2006 © Anna DePalo, 2006

Versta iš: Susan Crosby, The Forbidden Twin, 2006 © Susan Crosby, 2006

Versta iš: Charlene Sands, Heiress Beware, 2006 © Charlene Sands, 2006

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

©Jurgita Stumbrienė, vertimas iš anglų kalbos, 2007

©Vida Jonuškienė, vertimas iš anglų kalbos, 2007

©Sandra Likaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2007

©Ana Gorbatova, knygos dizainas, 2018

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0413-6

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

TURINYS

Anna DePalo
ŽAVIOJI SAMER

Susan Crosby
UGNINGOJI SKARLET

Charlene Sands
SAUGOKITĖS PAVELDĖTOJOS

Anna DePalo

ŽAVIOJI SAMER

PIRMAS SKYRIUS

Šitas pokalbis jai buvo labai svarbus – nuo jo priklausė jos karjera. Nuo jo priklausė, ar pavyks jos *planas*. O skersai kelio į išsvajotą tikslą stovi tik keli žaliūkai apsaugos darbuotojai, leidimas į užkulisius, kurio ji neturi, ir bemaž dvidešimt tūkstančių klykiančių Ziko Vudlou gerbėjų.

Samer žvelgė į atlikėją scenoje. Net sėdėdama dvyliktoje eilėje jautė jo žavesį. Minios numylėtinis vilkėjo mėlynais džinsais ir juodais marškinėliais, išryškinančiais liekną ir raumeningą figūrą. Ilgoki, kaklą apkritę tamsiai rudi plaukai buvo suveltai ir pabrėžė blogo berniuko įvaizdį.

Gerbėjas iš proto vedė žavus Ziko veidas. Samer troško jį pagauti fotoaparatu. Rodė, kaip tik tada Zikas pažvelgė tiesiai į ją, ir merginai užgniaužė kvapą. Ryšys truko tik akimirksnį, buvo toks stiprus, kad nusmelkė ją iki pat pirštų galiukų.

Tik atlikėjui nosisukus ji atgavo kvapą. Ką ir kalbėti, Zikas Vudlou labai seksualus vyras, nors tikrai ne jos skonio. Samer pažvelgė į ant piršto žerintį sužadėtuvių žiedą su apvaliu dviejų karatų briliantu. Tikrai ne.

Gerbėjai vėl pradėjo ją stumdyti, ir nuslopiniusi nekantų atodūsi ji apsidairė. *Madison Square Garden*. Viena iš svarbiausių vietų Niujorke. Politinių konvencijų ir nesuskaičiuojamų sporto renginių organizavimo vieta, istorijos liudininkė. Frenkas Sinatra, Elvis Preslis, *The Rolling Stones*, Eltonas Džonas, Briusas Springstynas, o dabar... Zikas Vudlou – *Grammy* laimėtojas, roko sensacija ir dabartinis muzikos pasaulio dievaitis, kurio naujausia kompaktinė plokštelė *Falling For You*, parduota didesniu kaip dešimties milijonų tiražu, tapo deimantinė.

Samer buvo surinkusi apie Ziką visą svarbiausią informaciją. Žinojo, kad jis užaugo Niujorke, šiuo metu gyvena didžiuliame name Beverli Hilse, išgarsėjo erotiškais dainų žodžiais ir padėjo įkurti organizaciją *Muzikantai už gydymą*, kurios labai atliko pagrindinius programos numerius *Madison Square Garden* surengtuose koncertuose, iš kurių gautos lėšos buvo skirtos vėžio tyrimams.

Tačiau, nors ir turėdama visus faktus, ji neturėjo leidimo, bet, trūks plyš, buvo pasiryžusi paimti iš Ziko interviu žurnalui *The Buzz*. Ištisis mėnesius mergina suko galvą, kaip užsitarnauti paaukštinimą. Jos senelis iš tėvo pusės, Patrikas Eliotas, buvo įsitikinęs, kad netgi giminaičiai privalo kilti karjeros laiptais šeimos leidybos imperijoje tik savo pastangomis.

Todėl vieną dieną grįžusi namo ir tarp gautų laiškų pastebėjusi *Muzikantai už gydymą* skrajutę Samer su-

prato radusi bilietą, kuris jai padės iš kuklios reklamos redaktorės tapti patikima reportere. Interviu su Ziku Vudlou puikiai tiktų *The Buzz* – žurnalas kaip tik įnirtingai kovojo ne tik su artimiausiu savo srities konkurentu *Entertainment Weekly*, bet ir su kitais Eliotų žurnalais. Patrikas Eliotas pareiškė, kad jam užleidus postą naujuoju Eliotų leidybos korporacijos vadovu taps to šeimininės imperijos žurnalo vadovas, kuris metų pabaigoje dirbs pelningiausiai.

Dabar, spausdama rankoje bloknotę ir rašiklį, Samer mindžikavo nuo vienos kojos ant kitos. Mergina atvažiavo į koncertą tiesiai iš darbo ir jautėsi nepatogiai. Jos storapadžiai batai buvo numindyti, dryžuotos kelnės puikiai tiko biure, bet buvo per šiltos ir nederančios šioje džinsų jūroje. Tūkstančių linguojančių, šokančių ir besisukinėjančių kūnų skleidžiamame karštyje megztukas aukšta apykakle taip pat buvo per ankštas ir per šiltas.

Aplink ją besibūriuojantys klausytojai judėjo tarsi banga, siūbčiojanti scenos link ir atgalios ir siekianti Ziko Vudlou dėmesio.

Būdama tik reklamos redaktorė, mergina suprato, kad Ziko reklamos agentas būtų nusikvatojęs jai tiesiai į akis, jei būtų paprašiusi išskirtinio interviu, bet tikėjosi, kad jeigu pavyks prasibrauti iki paties Ziko, sugebės jį įtikinti su ja pasikalbėti. Kodėl ne – ji juk ambicinga, puikiai dėstanti mintis ir išmano apie muziką. Be to, ji tikrai dirba žurnale *The Buzz*, nors jos pareigos ir neleidžia

gauti žurnalisto leidimo patekti į užkulsius.

Zikai baigus dainuoti, minia tiesiog pašėlo. Jis pajukavo su žiūrovais – jaudinantis balsas užpildė areną ir nuslydo oda tarsi intymi glamonė.

– Dar? – paklausė jis giliu ir lygiu kaip šilkas balsu, erzindamas minią.

Klausytojai atsiliepė šūksniais ir ūbavimais.

– Negirdžiu jūsų! – sušuko dainininkas, priglaudęs delną prie ausies.

Įsisiūbavusi minia net staugė.

– Gerai! – Zikas pamojo muzikantams už jo ir persimetė per petį elektrinės gitaros diržą. Pradėjo groti muzika, ir Zikas užtraukė vieną iš populiariausių hitų, baladę, pavadinimu *Gražuolė mano glėbyje*.

Jam dainuojant apie meilę po siūbuojančiomis palmėmis drėgname nakties ore, Samer pasijuto suviliota kartu su minia, užliūliuota magiškos akimirkos. Apžavai išsisklaidė tik dainai nutilus, ir netgi tada prireikė kelių sekundžių, kol mergina atsitokėjo ir liepė sau nustoti elgtis juokingai. Nepakenktų prisiminti, kad ji čia atėjo dėl vieno vienintelio tikslo, ir tas tikslas nėra tapti dar viena aistringų Ziko Vudlou gerbėjų.

Po pusvalandžio, kai koncertas pasibaigė ir minia pasuko prie išėjimų, mergina ėmė brautis pro spūstį, pasiryžusi patekti į užkulsius. Deja, jos ketinimams sutrukdė aukštas ir griežtai atrodantis apsaugos darbuotojas.

– Atleiskite, norėčiau patekti į užkulisius, – tarė ji.

Apsaugos darbuotojas įdėmiai nužvelgė merginą, akimirksnį žvilgsniu stabtelėjo ties žiedu ir sunėręs rankas pareiškė:

– Kurgi ne! Jūs ir dar keli tūkstančiai kitų.

Samer nutaisė tokį pat balsą, kokiu šimtus kartų buvo girdėjusi kalbant privačios mergaičių mokyklos, kurioje kažkada mokėsi su dvyne seserimi Skarlet, direktorę, ir pareiškė:

– Aš esu žurnalistė.

– Parodykite leidimą.

– Aš jo neturiu. Suprantate...

Tačiau ponas Šaltakraujiškasis žaliūkas jau purtė galvą.

– Nėra leidimo, nebus praėjimo. Taip jau yra.

Ji norėjo paklausti, gal jie galėtų apie tai pasikalbėti, bet suabejojusi sėkme sužvejojo rankinėje vizitinę kortelę ir ištiesė jam:

– Matote? Aš dirbu... – ji nepasakė, *kuo* dirba, – žurnale *The Buzz*. Juk esate girdėjęs apie tokį leidinį?

Žaliūkas tik pavadžiojo akimis nuo kortelės prie merginos, bet rankos neištiesė.

– Kaip ir sakiau, į užkulisius įleidžiami tik akredituoti asmenys.

Ech. Turėjo būti pasirengusi tokiai nesėkmei.

– Na ir puiku, – įpykusi tarė Samer, – bet nekaltinkite

manęs, kai pradės lėkti galvos Zikai Vudlou praradus galimybę duoti interviu vienam iš prestižiškiausių pramogų žurnalų!

Apsaugininkas tik krustelėjo antakį.

Piktai nosisukusi, mergina nužygiavo aukštai pakelta galva. Panelė Donaldson iš mokyklos būtų galėjusi didžiulis.

Taigi, pamanė Samer, na, nepavyks paimti iš Ziko interviu jo persirengimo kambaryje, bet ji žinojo, kad kuriuo nors metu vaikinai vis tiek turės išeiti iš *Garden*, o tada jau ji lauks. Juk ne veltui beveik tris valandas buvo stumdoma ir badoma alkūnėmis jo gerbėjų – jai *būtinai* reikėjo gauti šitą interviu.

Tačiau, prabėgus valandai, mergina jautėsi taip, tarsi būtų prastovėjusi šaltoje ir drėgnoje kovo naktyje ištisa amžinybę, ir ėmė savęs klausti, ar jis iš tiesų to vertas. Buvo pavargusi, alkana ir norėjo važiuoti namo.

Vos Samer pradėjo kuistis rankinėje, ieškodama mėtinio saldainio, o atvirai sakant, bet ko valgoma, kažkoks subruzdimas privertė ją pakelti akis ir pastebėti, kad pasirodė Zikas. Deja, jį supo arenos darbuotojai ir apsaugos personalas. Nekreipdama dėmesio, mergina pasileido pirmyn, žinodama, kad turi tik keletą akimirų iki jam įlipant į privažiuosį limuziną.

– Zikai! Pone Vudlou!

Kaip tik tada aplink Ziką užvirė košė. Ėmė spragsėti paparacų blykstės, pradėjo klykti ir šokinėti merginos.

Samer sustojo, atsimušusi į mūrinę sieną, arba, tiksliau, kaip pakėlusis akis suprato, į mėlynai apsirengusį vieną iš Niujorko tvarkos saugotojų. Kelią jai užtvėrė greta limuzino stoviniuojantis policininkas. Mergina nevalingai žingtelėjo atgal.

– Atsitraukite, – įsakmiai liepė jis.

Žvelgdama pareigūnui per petį, ji pamatė, kaip Zikas pasilenkęs sėda į automobilį, ir nuleido rankas. Praleido čia keturias valandas ir dvidešimt septynias minutes, išklausė daugiau kaip dvidešimt dainų. Ir, galiausiai, pralaimėjimas! Iš nevilties jai norėjosi apsiverkti. Tarsi išgirdęs signalą, ant skruosto kaptelėjo vienas lietaus lašas, paskui – kitas. Mergina pažvelgė aukštyn, susiraukė ir nosies tiesumu pasileido į taksi stovėjimo aikštelę Septintojoje aveniu – ji žinojo, kad įsilijus neliks nė vieno laisvo automobilio.

Beveik po pusvalandžio ji pasiekė namą šiaurės vakarinėje miesto dalyje, kuris priklausė jos seneliams ir kuriuo jie naudodavosi kaip antrąja rezidencija.

Kai užkopė į viršutinį aukštą, kur gyveno kartu su Skarlet, ši išlindo iš savo kambario pasisveikinti.

– Na ir kaip sekėsi? – paklausė sesuo.

Nužvelgusi raudoną pižamą, Skarlet miegui pasirinktus drabužius, Samer dar kartą pamanė, kad nepaisant to, jog yra kaip iš akies luptos dvynės, ji ir Skarlet negalėtų labiau skirtis. Skarlet buvo ugninga, smarki ir pašėlusis, o ji pati laikoma protinga ir atsargia.

– Siaubingai, – atsakė ji, kritusi ant sofos atitraukė bato užtrauktuką ir palaimingai pakrutino kojų pirštus. – Neįsivaizduoju, kaip galėjau tikėtis, kad pasiseks gauti iš Ziko interviu. Aš net negalėjau prie jo prisiartinti! To vaikinio apsauga geresnė nei popiežiaus ir prezidento kartu paėmus.

Samer trumpai nupasakojo seseriai visus vakaro įvykius ir patraukė pečiais.

– Nuo pat pradžių tai buvo beprotiškas planas, bet dabar man reikia naujos programos, kaip kilti karjeros laiptais. Gal ką patartum?

– Ir tai viskas? – netikėdama paklausė Skarlet. – Taip lengvai pasidavei? – Ji spragtelėjo pirštais.

– Ne taip jau ir lengvai, – atsakė Samer ir taip pat spragtelėjo pirštais. – Argi negirdėjai, ką pasakojau?

– Ar rytoj vakare nenumatytas dar vienas koncertas? Dar gali išplėšti tą interviu.

– Skarlet, paklausk, – Samer dažnai tekdavo malšinti sesers įkarštį doze realybės, – nebus jokio interviu.

Skarlet įsisprendė rankomis į šonus:

– Na, kol tu *taip* pasipuošusi, tikrai ne.

Samer nužvelgė savo drabužius:

– O kas negerai?

– Tu panaši į vienuolę, – pridūrė numojusi ranka Skarlet. – Apsidangsčiusi nuo galvos iki kojų.

– Lauke šalta, – gynėsi Samer. – Be to, negi tikrai nori

pasakyti, kad kur nors patekčiau su iškirpte iki bambos?

– Manau, kad nepakenktų.

– Nuostabu! O jeigu dar pasiskolinčiau keletą dalykėlių iš tavo spintos, tai visi iš koto išvirstų, – šaltai metė ji.

Sesers akyse užsidegė linksmos kibirkštėlės.

– Puiki mintis!

Skarlet dėl mados buvo visiškai pametusi galvą. Ji dažnai piešdavo modelius ir kartais pati siūdindavosi drabužius, ir Samer dėl to ja žavėjosi, nors jos pačios skonis renkantis aprangą buvo žymiai santūresnis.

– Nė nesitikėk!

– Bet juk tai nuostabi mintis! Ir kaip aš anksčiau nepamaščiau?

– Ko?

– Taip tikrai praeitum pro Ziko Vudlou apsaugą. Apsirenk kaip roko fanatikė. Gražias moteris visada praleidžia į užkulsius.

– Kodėl?

Skarlet susierzinusi atsiduso.

– Samer, kartais atrodo, lyg būtum gimusi penkiasdešimtmetė. O kaip tau pačiai atrodo? Kartais tiesiog dėl sekso, o kartais – dėl meilikuojamo dėmesio ir palankios reklamos, nes vėliau moteris nesivaržydamos išpliurpia reporteriams, kad kalbėjosi su roko žvaigžde.

– Na jau dėkui! Nori, kad apsirengčiau kaip kokio kvaišėlė? Noriu, kad į mane žiūrėtų su reporterei dera-

ma pagarba, o ne provokuoti geismą.

Skarlet apsisuko ant kulno:

– Nagi, paklausyk! Rytoj vakare gundomai išsipustysi, o rimtoji dalis seks *po to*, kai įkiši kulniuką tarp durų. Juk eini į roko koncertą, o ne imti interviu į Jungtinių Tautų priėmimą.

Samer atsiduso, bet pakilo ir nusekė paskui dvynę seserį. Buvo nesunku atspėti, ką turėjo galvoje Skarlet, ir būtent čia glūdėjo problema.

Aukštakulniam bateliui kaukštelėjus į šaligatvį, Samer nusiteikė tam, kas jos laukia. Išlipusi iš taksi, ji pažvelgė į *Garden* ir mintyse ėmė kartoti Skarlet patarimą.

Išlaisvink deivę savyje... Išlaisvink deivę savyje...

Mergina patraukė įėjimo link. Penktą vakaro baigusi darbą, ji nusileido liftu iš ELK būstinės į *Charizmą*, kur dirbo sesuo. Skarlet padėjo jai apsirengti drabužiais, kuriuos juodvi dar vakar ištraukė iš spintos, padarė makiažą ir sušukavo.

Samer nereikėjo spėlioti, kaip atrodo. Pakankamai ilgai spoksojo į didžiulį veidrodį *Charizmos* salone. Fatališka. Seksuali. Trumpai tariant, visai kitas žmogus. Mergina kreivai šyptelėjo. Kitas žmogus, ganėtinai panašus į Skarlet. Žinoma, tai nestebino, nes Samer vilki Skarlet drabužiais, o Skarlet, tyčia ar ne, manė, kad žodis *seksualus* reiškia būtent tai, kaip atrodo ji, kai sumano priblokšti miestą vien savo pasirodymu....